

и віно е цѣлъ Богочеловѣкъ Іисусъ. Тамъ нѣма знакъ (бѣлѣгъ) на Божеството, за да разъмѣте, че е Богъ: нѣ има ли поне знакъ на чловѣчеството, за да разъмѣте, че е поне чловѣкъ? Нѣма. Той е скрытъ като Богъ: скрытъ, и като чловѣкъ. Есичкиятъ е скрытъ. Въ рождеството Той наистинѣ е умалилъ себѣ си, обаче споредъ Божеството: защото Бѣзъ вѣсты въ рабѣнѣ зрацъ, и послѣши въ дѣже до смѣрти⁽¹⁾. Я въ страданието — споредъ чловѣчеството: защото е пострадалъ до смърть. Тамъ сѧ гавлювалъ чловѣкътъ, ако и да сѧ е крижъ Богъ: изъ тѣка въ Божественната Евхаристия, Той е истинилъ себѣ си съ най-съвършенно истиненіе (изнѣреніе): защото тѣка не сѧ види ни като Богъ, ни като чловѣкъ. И това е таинство на таинствата: най-прекосходното таинство, отъ всичкыты драгы най-скрышното и споредъ всѣкой начинъ утаеното, което надминава всичкыты предѣли на естественни разѣмы: и за това е и най-высокото изобрѣтеніе на Божіата премѣдростъ.

Я още това таинство е, и най-честніатъ даръ на Божіата благодать защото е особенъ знакъ на Божіата любовъ, и за това свидѣтелствва Іоанъ: **Возлюбивътъ скойхъ емъ въ міръ, въ конецъ възлюби йхъ**⁽²⁾. Сирѣчъ (споредъ тълкованіето на Теофиглатка) съвършениятъ любовъ показвалъ въмъ тѣхъ: а именно, всичките ской любовъ, съ които може Богъ да обикнє чловѣка. И когато сѧ е въплтилъ, голѣмъ любовъ, и кога умрѣлъ, още голѣма любовъ: изъ най-послѣ тая любовъ не е била всичката. Това е било само единажъ, а на всѣкой денъ да сѧ съвѣреннодѣйствства въ сватата літургія, на всѣкой денъ да сѧ приносъ въ жъртвѣ, това е всичката любовъ, съ които ны е обикнжалъ крайно. Могълъ нѣкога да сѧ похвали на истинѣ неблагодарниятъ народъ Ісаилскъ, за голѣмътъ благодѣяніе, които имъ сторилъ Богъ, и да дѣла: „Нѣ сотвори тѣкъ въ скакомъ язїкъ.“⁽³⁾ Я именно тогава, когато Той пресѣкълъ чѣрвеното море, за да преминята въ обѣтованната земля: когато ги хранилъ съ манижъ въ пустыната, когато ги поилъ съ водѣ, които истекла чудесно изъ камъкъ; Изъ всичко това не може да сѧ сравни съ крайниты тылъ благодѣяніе, които ни показа Богъ въ Божественното това таинство. Какво нѣщо е чѣрвено море, предъ животната онамъ кръвъ, чрезъ които вълизамъ ные въ обѣтованіето на новата благодать? Какво нѣщо е манина, ком-

[1] Филип. гл. 2, ст. 7 и 8. [2] Іоан. гл. 13, ст. 1. [3] Псал. 147, ст. 9.